

N:o 16.

Af Herr A. Hedin: Om nedsättning i det för 3:dje hufvudtiteln äskade anslag, eller samma anslags öfverflyttande till en del på extra stat.

Förlidet års Lagtima Riksdag biföll på det sätt Kongl. Maj:ts förslag, rörande regleringen af utgifterna under riksstatens 3:dje hufvudtitel, att det för ministerstaten begärda svenska bidraget af 340,800 R:dr nedsattes till 300,000, medan 40,800 uppfördes såsom *"tillfälligt anslag till öfvergående utgifter."*

Då ett Riksdagens beslut i en statsregleringsfråga, äfven när det ej fordrar omedelbar och fullständig tillämpning under näst påföljande statsregleringsperiod, icke därför förlorar sin bindande och förpligtande beskaffenhet för en regering eller regeringsledamot, som ej deraf föranledts att afgå, och som sålunda måste anses hafva erkänt möjligheten att utan *"afsevärd olägenhet"* — såsom orden lyda i 1871 års Lagtima Riksdags skrifvelse N:o 44 — verkställa detsamma, egde man anledning att i statsverkspropositionen till innevarande Riksdag motse någon upplysning om åtminstone förberedande åtgärder i det syfte, som Riksdagens beslut angifvit.

Vid sådant förhållande har man ej utan öfverraskning erfarit, att nämnda proposition begär, för ministerstaten, ett anslag af 340,800 R:dr i den intill detta år gällande form, och att det anförande till statsrådets protokoll af den ännu fem månader efter aflåtandet af Riksdagens skrifvelse fungerande utrikesministern, hvilket skall redovisa för motiven till detta oväntade förslag, innehåller en polemik mot Riksdagens beslut, i stället för någon antydning om lämpligaste sättet att ställa sig detsamma till efterrättelse. Att utrikesminister-befattningen numera öfvergått i annan mans händer, kan ej förringa giltigheten af denna erinran, då den, hvilken i och med rådgifvarekallet frivilligt öfvertager en gren af den högsta förvaltningen, naturligtvis har att, mindre i företrädarens åsichter, än i den penningbeviljande maktens beslut om de för denna förvaltningsgren nödiga medel, söka den bestämmande normen för sitt handlingssätt.

Då jag icke kan förmoda, att representationens åsigt i detta ämne rubbats sedan sistlidne lagtima riksmöte, har jag ansett mig böra föreslå, att Riksdagen förnyar sitt beslut om minskning af utgifterna under 3:dje hufvudtiteln. Att de betraktelser och påståenden, som i det hithörande, statsverks-propositionen bilagda statsrådsprotokollet finnas förvarade åt efterverlden, ej lära kunna föranleda ett omslag i Riksdagens åsigt, synes nemligen vara gifvet, då de voro Riksdagen väl bekanta, innan den 1871 fattade sitt beslut, och nu ej framkommit i något förbättradt skick, som vore egnadt att göra de förra mera tankvärda eller de sednare mera trovärdiga, än de då befunnos vara. Det torde derfor ock vara onödigt att här upptaga dem till granskning. Då ej heller några andra omständigheter äro mig bekanta, hvilka rimligen må antagas hafva ledt till ändring af representationens i fjol uttalade mening, får jag härmed, hänvisande till min förlidet år väckta motion och deraf föranledda förhandlingar, föreslå, att

Riksdagen till de Förenade Rikenas diplomatiska utgifter antingen definitivt anslår 396,000 R:dr R:mt, hvaraf 300,000 till ministerstaten, eller ock — derest, i följd af regeringens dröjsmål att förbereda tillämpning af förra Riksdagens beslut, ännu någon öfvergångstid skulle anses oundgänglig — beviljar nu begärda 436,800 R:dr, hvaraf 300,000 till ministerstaten och 40,800 såsom extra anslag, för år 1873, till öfvergående utgifter.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1872.

A. Hedin.